

Ar
2756

1

Skogssmuvan.

"Min far gick en gång i skogen. Då hörde
han jäs namn ropas: 'Säme säla me, Säme!'
(Sven svare mig, Sven). Det var skogssmuvan,
som ropade på honom."

De två tomterna.

Min far, eller hans far var ute och red en gång.
Då var det två tomter, som var ute och gick. Så
mötte han först den ena. Sedan, när han hade ridit
lite mötte han en till, som sprang och tuktade på
så fort, han kunde. "Har du sett min, har du sett
min?" skrek han. "Ja, skryta dig bra så himmel du
får honom." Så tuktade han vidare.

Goemisse.

En gång kom far hem, då han hade varit ute
och kört. Så glömde han, att ge hästarna. Han gick
i stallet in och la sig att sova. Men när han
sovit en stund, kom han ihåg, att han glömt att
ge dem och gick ut i stallen. Men då hade de
krubbarna fulla med böror. Det hade Goemisse dra-
git dit, för de hade inte några i gården.

Barnet på kyrkmuren.

Det var en karr, som kom och kärde förbi en kyrka.
Då var det ett litet barn, som sprang på kyrkmuren
och skrek: "Får jag en liten lase; får jag en liten lase?"
Han kastade då sin nådduk till barnet. Då skrek
det tack.

En ungdomsbrä

Det var en häring, som gånade sina kinder,
som hon gillade, ännu kiska. För när, att hon skulle
ha dem med sig i gäran. Men när hon var död och
skulle begravas, gånade de att lägga kinderna i kisten.
Sedan blev det ett parstigt till i gärderna om värdarna.
Vad det var kistan med kinderna för upp och ned. De
skulle portet i gärderna upp kinderna och hade den på
gärderna. Sedan blev det mycket.

A 9
2756

Om skatter.

Först grov de ned skatter i jorden och la en
levande tupp på dem. Den blev sedan till en drake.
Drakarna brände grängarna i källar och hängde sedan
tupp dem till trär i buskarna. De sågo då ut som
löv och nättar. Om det då var någon, som ~~brände~~^{plöjde}
dessa löv och nättar, så blev de sedan till pengar
rige. Symmelonslag och spästorslag kunde folk ta
skatterna, för då var drakarna i Blåkulla.

Gemuddastjärna.

Vid jul skrev de "gemuddastjärne" över alla
slörrarna.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Ed
2756

7

Grötrinn.

Denne gröten är kokt i en gryta och inte i en spade (= spade)
det "sa inga" sanning, du sa.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Jh

2756

8

Gäla.

Bute mot bute och räk in slet långa?

(Det var när de trädde en tunnare)

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

92
2756

9

dg

2756

10

Lyala.

dilla gaurka
sitser och murka
med en träpsinne i rompan?

(Freizsäana = prisonet)

Jg 2756

11

Lyta.

En liten barn kan bära det i sin näve, men
två stora karlar kan inte bära det på en stäng.

(En ägg)

86 2756

12

Mot gastakramning.

När de var gastakrammade skulle de ta
en sldglöd och släppa mellan lin tyget och kroppen.
Detta skulle upprepas tre gånger, sedan skulle sld-
glöden kastas in i slden igen.

Ma

2756

13

Potatis säddlingen.

Potatis skulle de sätta i nionde och sjunde
vecka, ty de blev den bäst.

Mejn hören.

I Asarum mejade de hören midkommaraftron
med alegrenar. Så långa som alegrenarna var, så
långt skulle linet bli.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Nc

2756

14

Årsgång

När de gick årsgång gick de inte se "bart
ljus" innan de gick hemifrån. Så skulle de läsa
"Fader vår" baklänges. Sen skulle de gå runt på
kyrkan och runt varje kyrka tre gånger. Mötte de
någon, så gick de inte hälsa. Då fingo de se, vilka
som skulle dö under året.

Nr

2756

15

Jultomader.

Yid jul hängde de upp "bonätter". De var värda
och på dem var målade bilder. I mitt hem
hade de "bonätter" med bilder, som föreställde
Adam och Eva i lustgården. De var målade
på tängden, så "bonätterna" hängdes på tängden
från taket och ner.

Jultädet.

Förr hade de inte julgran. Då hade de "julastraj"
i stället. Det var över en alm högt och bestod av en källa.
Ut från denna källa gick sedan åt alla håll grannar, lik-
som granarna på ett färd. I änden på varje gran satte
sedan ett äpple, och i toppen satte det allra största.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Nu

2756

17

Bekräftelse
& listor för
Utsatt för
Uppgård 1930

Uppgård Bennie Bengtson

Bor i Sissa Vårdhus
Född 1849 i
Jämsbö

Viktorsätersminnen.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

de

2756

18

Tredjonde vecka började den 6 april. Femte vecka
är den sista.

Nykalvad ko.

Första gången kom gick ut för att dricka, sedan
den kalvat, skulle de hålla en kniv på ryggen på
den.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

P/b

2756

19

Pe

2756

20

Erädens liv och ägarus.

De säga att Eräden dö ut, när de som stå dem
bli gamla, och det lider mot slutet med dem.

Blekne
bröder
Ysane
nytt 1900

Prof. av Bonna Penning
Ber. av Erik Eriksson
Född 1849 i Jämtland

Gubben i månen.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

P. n. 2756

21

Det var en gubbe, som hade stulit pärl. Då sa
han, att om han inte var oskyldig, så skulle han
hänga i månen till domedag. Det får han göra också.